

ՈՍԿԻ ԿԱՄԱՐԸ

(ԱՄԱՆՈՐԻ ԱՌԻՅՈՎ)

Լեռ հե՛հեաքին,
Որու կուրծքին՝
Տարեմուտի գիշերներուն,
Հստի՛ն մ'ի՛նչպէս
Կը բացուէր լոյսը աղբիւրին:

Սափորն ուսած՝
Մենք հայցորդներ այդ բարիքին,
Կը բանայինք տարիներուն,
Ոսկի կարօտ հոգիներուն,
Հայելիէն որոնց կախարդ
Կը դողային,
Աստղերն անհաս հակասագրին:

Տարեմուտի աստղերուն տակ,
Այսօր նորէն
Լեռան անհուն ընդերքներէն,
Դուն կը բացուիս
Ոսկի ծորակ հին հե՛հեաքին,
Դոյնը որուն՝
Իցի՛ւ չըլլար մեզի ծանօթ
Դեղինն անարգ յղիանքներու,
Այլ ծիածանն մաքրամաքուր
Մեզմէ փրբած
Երազներուն եւ ուխտերուն:

ԵՂԻՎԱՐԴ

